

Acel ce-mprumută,acel ce ajută
(Psalmul 112)

Acel ce-mprumută,acel ce ajută
Pe-aproapele care ar fi mai lipsit,
Primi-va răsplată în ceruri,odată,
Și-aici pe pământ el va fi fericit.
A lui pomenire în veci strălucește
Căci faptele bune îl vor însoți.
A lui pocăință în ceruri vorbește
În ziua când Domnul Isus va veni.

Cor:
(:Împrumută pe Domnul cu averea,
Căci de fapt,de la El le-am primit;
Sănătatea,viața,puterea,
Împrumută-L și nu fi zgîrcit:)

Ferice de omul ce-și află plăcerea
În căile sfinte,în legea de sus.
Acel ce-și împarte cu alții averea,
Avea-va comoară la Domnul Isus.
El stă în picioare în ziua durerii,
Căci mila,dreptatea,pe brațe îl țin.
El nu se-ncovoiaie și nu se îndoaie,
Căci faptele bune în urma lui vin.

A lui seminție pe veci o să fie
Sădită,udată de brațul ceresc.
Acei ce ajută,acei ce-mprumută,
Viață eternă în ceruri găsesc.
De vrei fericire,de vrei mîntuire,
Ascultă de Domnul și fă cum a zis.
Adună-ți comoară în veșnica țară,
Prin faptele bune,așa cum e scris.

Amin